

**ΔΕΠΥ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΩΣ ΞΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ**

Λιόντου Τρισεύγενη

Επίκουρη Καθηγήτρια

Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών,
Αθήνα

Εισαγωγή: Η εκμάθηση ξένης γλώσσας αποτελεί σύνθετη γνωστική και κοινωνική δραστηριότητα και μπορεί να δημιουργεί πρόσθετες απαιτήσεις για μαθητές/τριες με ΔΕΠΥ και άλλες διαφοροποιημένες μαθησιακές ανάγκες. Ευρήματα του ευρωπαϊκού έργου SPLENDID δείχνουν ότι θετικές στάσεις και εσωτερική παρακίνηση δεν συνεπάγονται κατ' ανάγκην σταθερή εμπλοκή, όταν το μαθησιακό περιβάλλον δεν παρέχει επαρκή δομή, προσβασιμότητα και υποστήριξη.

Σκοπός: Η εργασία διερευνά πώς τα ερευνητικά ευρήματα για την εμπλοκή, την παρακίνηση και την υποστήριξη του μαθησιακού περιβάλλοντος μπορούν να μεταφραστούν σε εφαρμόσιμες αρχές συμπεριληπτικής διδασκαλίας της Αγγλικής ως ξένης γλώσσας, με ιδιαίτερη αναφορά σε μαθητές/τριες με ΔΕΠΥ.

Ανασκόπηση βιβλιογραφίας: Συντίθενται ευρήματα δύο δημοσιευμένων διακρατικών μελετών του SPLENDID σε 95 μαθητές/τριες με διαφοροποιημένες μαθησιακές ανάγκες από τέσσερις ευρωπαϊκές χώρες, μαζί με τα παραδοτέα του έργου για τεκμηριωμένες πρακτικές, ψηφιακά εργαλεία, διδακτικό υλικό και δραστηριότητες ανά μαθησιακή ανάγκη και επίπεδο CEFR. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σαφή δομή και οργάνωση των μαθημάτων, στην τμηματοποίηση σύνθετων δραστηριοτήτων, στις οπτικές ενδείξεις και χρονικές σημάνσεις, στη διαφοροποιημένη συνεργασία, στην υποστηρικτική τεχνολογία και στην ευέλικτη αξιολόγηση.

Συμπεράσματα: Η συμπεριληπτική διδασκαλία ξένης γλώσσας για μαθητές/τριες με ΔΕΠΥ απαιτεί διάκριση μεταξύ παρακίνησης και πραγματικής δυνατότητας συμμετοχής. Ο σχεδιασμός του μαθησιακού περιβάλλοντος μπορεί να περιορίσει γνωστικούς και οργανωτικούς φραγμούς και να διευκολύνει τη μετατροπή της θετικής διάθεσης για μάθηση σε ουσιαστική και διατηρήσιμη συμμετοχή.